

Jolanta Wierzbicka

Wspomnienie o śp. Dorocie Łysakowskiej (1974-2016)

Dorota Łysakowska, urodziła się w Tomaszowie Mazowieckim 3 czerwca 1974 roku. Jej rodzicami byli Marianna i Roman Łysakowscy. Rodzeństwo Dorotki to młodsi bracia Piotr i Krzysztof. Wychowywała się w Spale, pięknej i historycznej miejscowości. Szkołę podstawową ukończyła w Inowłodzu, a do Liceum Ogólnokształcącego im. Jarosława Dąbrowskiego uczęszczała w Tomaszowie Mazowieckim w latach 1990-1994. Na studia wybrała się do stolicy.

Została przyjęła na Wydział Teologiczny, jeszcze wtedy Akademii Teologii Katolickiej, a obecnie Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Studiowała na kierunku mass media w latach 1994-1999. Pracę magisterską napisała pod kierunkiem ks. prof. dr hab. Mariana Graczyka na seminarium *Teologia środków społecznego przekazu, pt. Środki społecznego przekazu w służbie ochrony i rozwoju dziecka w rodzinie i społeczeństwie na podstawie wybranej literatury przedmiotu*, Warszawa 2002. Początkowo Jej promotorem był bp Jan Chrapek, niestety nagła śmierć ks. biskupa zmieniła plany. Odbiła praktyki i przez jakiś czas pracowała w stołecznych gazetach min. w nieistniejącym już *Życiu Warszawy*.

Pracę w Bibliotece UKSW rozpoczęła 1 października 2000 roku, a dyrektor, starszy kustosz dypl. mgr Piotr Latawiec, skierował ją do pracy w Dziale Opracowania Zbiorów. Kolejna dyrektor, prof. dr hab. Katarzyna Materska powierzyła jej prowadzenie strony internetowej naszej biblioteki, a potem i facebook'a. W ten sposób został wykorzystany talent dziennikarski Dorotki.

W celu podniesienia swoich kwalifikacji i możliwości awansowania na stanowisko kustosza bibliotecznego, podjęła naukę w latach 2010-2011 na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego na podyplomowych studiach bibliotekoznawstwa, a następnie odbyła miesięczne praktyki w Bibliotece AWF-u, gdzie zapoznawała się ze specyfiką pracy w działach tej jednostki.

To kilka faktów z życia Doroty Łysakowskiej - życiorys, jaki każdy z nas podaje w CV starając się o pracę, ale za informacjami był żywy i ciekawy człowiek, pełen ciepła, dobroci

i pasji. To w naszej bibliotece (dokładnie w 2001 roku) spotkała i pokochała Jacka Kosieradzkiego. Pobrali się 25 marca 2008 roku. Doczekali się córki Marysi, urodzonej w Warszawie dnia 12 kwietnia 2016 roku.

Życie Dorotki, to też zmaganie się z chorobą, która w końcu nam ją odebrała 12 lipca 2016 roku. Należy podkreślić, że cierpienie nigdy nie przysłoniło jej radości życia, ciekawości świata. Pamiętam ciekawe nasze rozmowy o życiu, o literaturze, o sztuce – bardzo lubiła malarstwo Tamary Łempickiej. Fascynowała się nie tylko jej warsztatem malarskim, ale także i osobowością. To Ona zaraziła mnie „miłością” do Piastów, naszych pierwszych władców, bo zachęciła do przeczytania książek Elżbiety Cherezińskiej. Nie były to książki formatu *do damskiej torebki*, 1000 stron, ale ciekawe, pisane z pasją. I ta właśnie wspólna pasja do ciekawych czasów i ludzi nas urzekła i połączyła przyjaźnią.

Dorotka cieszyła się życiem, zawsze mówiła, że na emeryturze wróci do Spawy. To było jej ukochane miejsce na ziemi. To prawda, to piękne miejsce i jego okolice. Podzielałam jej zauroczenie do tej „jej małej Ojczyzny”. To nie tylko lasy i wijąca się Pilica, ale też historia. To tu swój szaniec miał „Hubal”, legenda września 1939 roku. To także tam w niedalekim Inowłodzu, na wzgórzu jest romański kościół św. Idziego oraz stoi pomnik Władysława Hermana z synami, ale także u jego podnóża ruiny zamku piastowskiego.

Była szczęśliwa jako matka, pamiętam jej radość z pojawienia się Marysi. Choć z racji choroby nie mogła jej wziąć na ręce i potrzebowała pomocy innych, to była szczęśliwa. Ostatni raz rozmawialiśmy na kilka dni przed jej odejściem, był bardzo ciepły lipcowy wieczór. Dorotka była w szpitalu. Nasza rozmowa została przerwana i nigdy nie dokończona. Tego wieczoru serce Dorotki przestało bić. Choć włożono wiele wysiłku, aby przywrócić ją do życia, to jednak po drugiej stronie Ktoś pilnie jej potrzebował. I zostawiła nas z tym niedosytem swojego towarzystwa i uśmiechu.

Została pochowana na Cmentarzu w swojej ukochanej Spale.